

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

IV. ÚS 47/08-31

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 10. apríla 2008 v senáte zloženom z predsedu Ladislava Orosza, zo sudkyne Ľudmily Gajdošíkovej a sudcu Jána Lubyho v konaní o sťažnosti M. W., Č., zastúpenej advokátkou JUDr. M. K., K., vo veci namietaného porušenia jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Košice - okolie v konaní vedenom pod sp. zn. 16 C 52/2004, za účasti Okresného súdu Košice - okolie, takto

r o z h o d o l :

Základné právo M. W. na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Košice - okolie v konaní vedenom pod sp. zn. 16 C 52/2004 p o r u š e n é n e b o l o .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 16. januára 2008 doručená sťažnosť M. W., Č. (ďalej len „sťažovateľka“), zastúpenej advokátkou JUDr. M. K., K., v ktorej namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Košice - okolie (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 16 C 52/2004.

Z obsahu sťažnosti vyplýva, že sťažovateľka podala 10. marca 2004 okresnému súdu žalobu, ktorou sa domáhala určenia vlastníckeho práva k štyrom poľnohospodárskym nehnuteľnostiam, ktoré so zosnulým manželom nadobudla vydržaním. Okresný súd prípisom z 25. apríla 2004 vyzval sťažovateľku na vyčíslenie hodnoty predmetu konania a vyplnenie tlačiva o jej majetkových a zárobokových pomeroch. Okresný súd uznesením z 2. novembra 2004 priznal sťažovateľke čiastočné oslobodenie od súdnych poplatkov, a to nad sumu 2 500 Sk. Sťažovateľka neuhradila požadovaný súdny poplatok a okresný súd uznesením z 26. apríla 2005 konanie zastavil.

Sťažovateľka ďalej uvádza, že *„Na to, aby konanie, v ktorom sa domáham ochrany svojich práv, vôbec mohlo pokračovať, po 14 mesiacoch, počas ktorej doby konajúci súd nerealizoval jediný úkon smerujúci ku odstráneniu stavu mojej právnej neistoty, nevykonal jediný dôkaz v konaní, v ktorom sa domáham svojich základných práv, a to ako jediná účastníčka konania, ktorá si môže pamätať na okolnosti, za ktorých došlo zo strany mojej nebohej svokry ku rozdeleniu poľnohospodárskej pôdy, ktorú výlučne vlastnila a teda mohla s ňou voľne narábať, bola som nútená od svojich detí si zadovážiť potrebnú sumu a poplatok dodatočne uhradiť“.*

Okresný súd po úhrade súdneho poplatku zrušil uznesenie o zastavení konania a *„niekedy koncom roka 2005“* vydal pokyn na doručenie vyjadrenia žalovaného

sťažovateľke. Sťažovateľka listom z 10. februára 2006 adresovaným okresnému súdu „*upozornila na bezdôvodné prieťahy v konaní*“. Predseda okresného súdu vo vyjadrení sp. zn. Spr. 2094/06 z 12. januára 2007 vyhodnotil sťažnosť ako nedôvodnú.

Prvé pojednávanie v danej veci sa uskutočnilo 13. marca 2006, na ktorom okresný súd vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov konania a pojednávanie bolo uznesením odročené na neurčito z dôvodu výsluchu sťažovateľky v mieste jej trvalého pobytu vzhľadom na jej vek a nepriaznivý zdravotný stav. Sťažovateľka ďalej uvádza, že predmetný výsluch vykonaný 15. augusta 2006 uskutočnila zákonná sudkyňa bez prítomnosti jej právnej zástupkyne, ktorá v tom čase čerpala plánovanú dovolenku a nemala riadne vykázané doručenie predvolania na výsluch. Sťažovateľka preto vzniesla 25. augusta 2006 námietku zaujatosti proti zákonnej sudkyňi. Následne okresný súd podľa názoru sťažovateľky „*vo veci riadne nekonal*“. Predseda okresného súdu vo vyjadrení sp. zn. Spr. 2094/06 z 12. januára 2007 uviedol: „*Podanie zo dňa 30. 8. 2006 prejednávajúca sudkyňa posúdila ako námietku zaujatosti a keďže námietka zaujatosti nespĺňala náležitosti podľa ust. § 15a O. s. p., bola prejednávajúcou sudkyňou posúdená podľa ust. § 15a ods. 3 O. s. p.*“

Sťažovateľka v podaní z 2. marca 2007 vzniesla opätovne námietku zaujatosti proti zákonnej sudkyňi. Krajský súd v Košiciach (ďalej len „*krajský súd*“) uznesením č. k. 6 NcC 41/2007-84 z 11. júla 2007 rozhodol, že zákonná sudkyňa nie je vylúčená z prejednávania a rozhodovania danej veci. Po vrátení spisu z krajského súdu sa ďalšie pojednávanie konalo 25. októbra 2007, na ktorom okresný súd vykonal dokazovanie vo veci výsluchom svedkov. Okresný súd vykonal 13. novembra 2007 dokazovanie výsluchom sťažovateľky a termín ďalšieho pojednávania bol určený na 24. január 2008.

Podľa názoru sťažovateľky postupom okresného súdu v označenom konaní došlo k porušeniu jej základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a tiež práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, a preto navrhuje, aby vo veci jej sťažnosti ústavný súd vydal nasledovný nález:

„*Právo sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa článku 48 ods. 2 Ústavy SR a právo na prerokovanie veci v primeranej lehote podľa článku 6 ods. 1*

vety prvej Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v konaní vedenom na Okresnom súde Košice - okolie pod sp. zn. 16 C 52/2004 porušené týmto súdom bolo.

Ústavný súd Slovenskej republiky Okresnému súdu Košice - okolie v konaní vedenom pod sp. zn. 16 C 52/2004 prikazuje, aby tento konal bez zbytočných prieťahov.

Ústavný súd SR priznáva M. W. primerané finančné zadosťučinenie v sume: 150.000,- Sk, ktorú sumu je jej Okresný súd Košice - okolie povinný vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohoto nálezu.

Okresný súd Košice - okolie je povinný zaplatiť náhradu trov konania M. W. v sume 6.732,- Sk na účet jej právnej zástupkyne JUDr. M. K., advokátka so sídlom K., na jej účet vedený v..., do 15 dní od právoplatnosti tohoto nálezu.“

Ústavný súd sťažnosť predbežne prerokoval a uznesením č. k. IV. ÚS 47/08-13 zo 7. februára 2008 ju prijal na ďalšie konanie. Po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie ústavný súd vyzval právnu zástupkyňu sťažovateľky a predsedu okresného súdu, aby sa vyjadrili, či trvajú na tom, aby sa vo veci konalo ústne pojednávanie. Predsedu okresného súdu ústavný súd zároveň vyzval, aby sa vyjadril k sťažnosti. Právna zástupkyňa sťažovateľky a predseda okresného súdu ústavnému súdu oznámili, že netrvajú na tom, aby sa vo veci konalo ústne pojednávanie.

Vzhľadom na oznámenia právnej zástupkyne sťažovateľky a predsedu okresného súdu, že netrvajú na tom, aby sa vo veci konalo ústne pojednávanie, ústavný súd v súlade s § 30 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov upustil od ústneho pojednávania, keďže od neho nebolo možné očakávať ďalšie objasnenie veci.

Vyjadrenie predsedu okresného súdu sp. zn. 1 Spr. V 94/08 z 28. februára 2008 bolo ústavnému súdu doručené 3. marca 2008. V predmetnom vyjadrení je uvedené:

„Konanie vo veci žalobkyne M. W. voči pôvodne žalovanému J. W. o určenie vlastníckeho práva napadlo na Okresný súd Košice - okolie 10. 6. 2004. Žalobkyňa zároveň uplatnila žiadosť o priznanie oslobodenia od súdnych poplatkov. O tejto žiadosti rozhodol

súd 2. 11. 2004 tak, že priznal žalobkyni oslobodenie od súdnych poplatkov nad sumu 2.500,- Sk. Žalobkyňa následne súdu poplatok v lehote nezaplatila a súd uznesením zo dňa 26. 4. 2005 konanie zastavil. V odvolacej lehote bol poplatok zaplatený dňa 16. 3. 2005 a dňa 27. 7. 2005 zrušil súd uznesenie o zastavení konania.

Dňa 14. 9. 2005 žalovaný doručil vyjadrenie k žalobe. Následne po zabezpečení prípravy pojednávania bol vo veci vytýčený termín pojednávania na deň 13. 3. 2006. Žalobkyňa sa pojednávania nezúčastnila a jej výsluch bol prevedený 15. 8. 2006 v mieste jej bydliska. Dňa 30. 8. 2006 žalobkyňa vniesla námietku zaujatosti a opätovne dňa 5. 3. 2007. Krajský súd v Košiciach uznesením zo dňa 11. 7. 2007 vznesenej námietke nevyhovel. Ďalšie pojednávanie vo veci 25. 10. 2007 bolo odročené za účelom opätovného výsluchu žalobkyne, ktorý sa uskutočnil 13. 11. 2007. Dňa 24. 1. 2008 sa uskutočnilo ďalšie pojednávanie na ktorom súd vo veci rozhodol.

Z vyššie uvedeného prehľadu úkonov je zrejmé, že súd vo veci priebežne konal a následne vo veci aj rozhodol.

Dôvody uvádzané v sťažnosti predstavujú subjektívne pocity žalobkyne a jej právnej zástupkyne. Z obsahu spisu všetky vytýkané okolnosti nie je možné zistiť.

Sťažnosť žalobkyne na prietahy v konaní považujem za nedôvodnú.“

Právna zástupkyňa sťažovateľky v stanovisku z 11. marca 2008, ktorým reagovala na vyjadrenie predsedu okresného súdu z 28. februára 2008, uviedla:

„Vzhľadom na to, že považujem za potrebné sa vyjadriť ku stanovisku predsedu Okresného súdu Košice - okolie ku prijatej sťažnosti, uvádzam, že uvedené stanovisko sa javí byť nekvalifikovaným a zastierajúcim neštandardný postup zákonnej sudkyne v konaní.

Dôvody, ktoré v sťažnosti uvádzam, v žiadnom prípade nepredstavujú subjektívne pocity mojej, resp. mojej 93 ročnej klientky.

Všetky vytýkané okolnosti sú zrejmé zo súdneho spisu Okresného súdu Košice - okolie sp. zn. 16 C 52/2004. Predseda súdu sa vôbec, pod neprípustnou zámienkou, nemienil zaoberať mojou sťažnosťou zo dňa 10. 2. 2006, na čo bol povinný v zmysle ust. § 63 ods. 1 zákona o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Rovnako tomu bolo pri opakovanej námietke zaujatosti proti tejto sudkyňi. Zákonná sudkyňa viedla dokazovanie neefektívne a svojím prístupom mi odňala možnosť konať pred súdom, resp.

mojej 93 ročnej klientke M. W., ktorú dňa 15. 8. 2006 vypočula v domácom prostredí. Z vyjadrenia predsedu okresného súdu akoby malo vyplývať, že moja klientka sťažovala priebeh konania, z dôvodu, že sa nezúčastnila riadne vytýčeného pojednávania dňa 13. 3. 2006, ale musela byť vypočutá dňa 15. 8. 2006 v domácom prostredí, predseda okresného súdu tu už nespomína porušovanie práv mojej klientky pri jej výsluchu dňa 15. 8. 2006. Aj ďalšie pojednávanie dňa 25. 10. 2007 bolo zmetočné, a to po stránke procesnej. Zákonným spôsobom bol vedený až výsluch mojej klientky až dňa 13. 11. 2007. Poukazujem aj na tú skutočnosť, že napriek tomu, že vo veci bol vyhlásený rozsudok dňa 25. 1. 2008, do dnešného dňa mi nebol doručený.“

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Sťažovateľka sa svojou sťažnosťou domáhala vyslovenia porušenia základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, podľa ktorého každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietahov.

Sťažovateľka zároveň namietala aj porušenie čl. 6 ods. 1 dohovoru, podľa ktorého každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom. Ústavný súd si pri výklade práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej aj „ESLP“) k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie veci v primeranej lehote. Z uvedeného dôvodu nemožno v obsahu týchto práv vidieť zásadnú odlišnosť (II. ÚS 55/98, I. ÚS 28/01, I. ÚS 20/02).

Ústavný súd pri rozhodovaní o sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (čo platí aj pokiaľ ide o čl. 6 ods. 1 dohovoru) vychádza zo svojej ustálenej judikatúry, v súlade s ktorou „Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu“ (IV. ÚS 221/04).

Základnou povinnosťou súdu a sudcu je preto zabezpečiť taký procesný postup v súdnom konaní, ktorý čo najskôr odstráni stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa účastník obrátil na súd so žiadosťou o jeho rozhodnutie.

Táto povinnosť súdu a sudcu vyplýva z § 6 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej aj „OSP“), ktorý súdom prikazuje, aby v súčinnosti so všetkými účastníkmi konania postupovali tak, aby ochrana ich práv bola rýchla a účinná, ďalej z § 100 ods. 1 OSP, podľa ktorého len čo sa konanie začalo, postupuje v ňom súd i bez ďalších návrhov tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá.

Sudca je podľa § 117 ods. 1 OSP povinný robiť vhodné opatrenia, aby sa zabezpečilo splnenie účelu pojednávania a úspešné vykonanie dôkazov. Ďalšia významná povinnosť pre sudcu vyplýva z § 119 ods. 1 OSP, podľa ktorého sa pojednávanie môže odročiť len z dôležitých dôvodov, ktoré sa musia oznámiť. Ak sa pojednávanie odročuje, predseda senátu alebo samosudca spravidla oznámi deň, kedy sa bude konať nové pojednávanie.

Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným prietáhom v konaní, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, ústavný súd v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (III. ÚS 111/02, IV. ÚS 74/02, III. ÚS 142/03) zohľadňuje tri základné kritériá, ktorými sú právna a faktická zložitosť veci, o ktorej súd rozhoduje (1), správanie účastníka súdneho konania (2) a postup

samotného súdu (3). V súlade s judikatúrou EŠLP ústavný súd v rámci prvého kritéria prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (I. ÚS 19/00, II. ÚS 32/02). Podľa uvedených kritérií posudzoval ústavný súd aj sťažnosť sťažovateľky.

Pokiaľ ide o kritérium právna a faktická zložitosť veci, ktoré ústavný súd uplatňuje pri rozhodovaní o sťažnostiach namietajúcich porušenie čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru, predmetom konania vedeného okresným súdom je rozhodovanie o určení vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam a určení predmetu dedičstva. Z doterajšieho priebehu konania a prehľadu spisu nezistil ústavný súd žiadnu okolnosť, pre ktorú by bolo možné predmetné konanie považovať po skutkovej alebo právnej stránke za zložité.

Správanie účastníka konania je druhým kritériom, ktoré sa uplatňuje pri rozhodovaní o tom, či v konaní pred súdom došlo k zbytočným priet'ahom, a tým aj k porušeniu základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Ústavný súd pri preskúmaní spisu vedeného pod sp. zn. 16 C 52/2004 zistil, že doterajšiu dĺžku predmetného konania podstatnou mierou ovplyvnili aj procesné úkony sťažovateľky ako účastníčky konania v zmysle príslušných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku.

Ústavný súd zistil, že postup okresného súdu v danom konaní bol v období od podania návrhu na začatie konania (10. marca 2004) do 5. mája 2005 ovplyvnený potrebou rozhodnúť o žiadosti sťažovateľky o oslobodenie od súdnych poplatkov a s tým súvisiacou potrebou vyčíslíť hodnotu predmetu konania v nadväznosti na stanovenie výšky súdneho poplatku za podanie návrhu na začatie konania. Okresný súd prípismi z 24. mája 2004, 2. decembra 2004 a 8. februára 2005 vyzval sťažovateľku na vyčíslenie hodnoty predmetu konania, pričom sťažovateľka tak urobila až vo vyjadrení doručenom okresnému súdu 27. marca 2005. Ústavný súd v nadväznosti na uvedené vzal do úvahy aj skutočnosť, ktorú sťažovateľka uviedla v podaní doručenom okresnému súdu 14. júna 2004 (odpoveď na prvý prípis okresného súdu): „*Čo sa týka ceny predmetu konania, vo veci som sa obrátila na Pozemkový úrad Košice - okolie so žiadosťou o začlenenie poľnohospodárskej pôdy do*

bonitných tried. Uvedené potvrdenie som doteraz neobdržala. Po jeho obdržaní ho obratom predložím súdu.“ Napriek zohľadneniu tejto skutočnosti však ústavný súd zastáva názor, že uvedené predĺženie konania nemožno pripísať na ťarchu okresného súdu.

Ústavný súd ďalej z predmetného spisu zistil, že pojednávania nariadené na 12. október 2006 a 12. apríl 2007 boli uznesením okresného súdu odročené na neurčito z dôvodu podania námietky zaujatosti, ktorú sťažovateľka vzniesla proti zákonnej sudkyňi vo vyjadreniach doručených okresnému súdu 30. augusta 2006 a 5. marca 2007. Uvedené narušenie plynulosti konania v období od podania námietky zaujatosti do 20. augusta 2007, kedy bol predmetný spis vrátený z krajského súdu, nemožno podľa názoru ústavného súdu pripísať na vrub okresnému súdu.

Ústavný súd z predloženého spisu tiež zistil, že z doterajšej dĺžky konania, ktoré trvalo ku dňu podania sťažnosti 45 mesiacov, okresný súd vykonával 18 mesiacov procesné úkony spojené s uvedenými podaniami sťažovateľky. Ústavný súd v rámci svojej stabilizovanej judikatúry uvádza, že nemožno pripísať na ťarchu všeobecného súdu časový úsek konania, počas ktorého všeobecný súd rozhoduje v zákonných lehotách o procesných návrhoch tohto účastníka konania (napr. III. ÚS 274/03, III. ÚS 97/05, IV. ÚS 142/07).

Tretím hodnotiacim kritériom, uplatnením ktorého ústavný súd zisťoval, či došlo k porušeniu základného práva sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, bol postup samotného okresného súdu. Ústavný súd zároveň pri posudzovaní prihliadal aj na § 100 ods. 1 OSP, podľa ktorého len čo sa konanie začalo, postupuje v ňom súd i bez ďalších návrhov tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá.

Ústavný súd z predloženého spisu vedeného pod sp. zn. 16 C 52/2004 zistil, že po prijatí návrhu na začatie konania podaného sťažovateľkou 10. marca 2004 ju okresný súd prípisom z 24. mája 2004 vyzval na vyčíslenie hodnoty predmetu konania a vyplnenie tlačiva o majetkových a finančných pomeroch v súvislosti s rozhodovaním o jej žiadosti o oslobodenie od platenia súdnych poplatkov. Okresnému súdu bolo 14. júna 2004 doručené

požadované tlačivo, na základe ktorého uznesením č. k. 16 C 52/2004-19 z 2. novembra 2004 priznal sťažovateľke oslobodenie od súdnych poplatkov „... sčasti, nad sumu 2.500,- Sk“. Okresný súd vydal 29. novembra 2004 pokyn kancelárii okresného súdu, aby v prípade nepodania odvolania proti predmetnému uzneseniu okresného súdu bol spis následne predložený vyššiemu súdnemu úradníkovi za účelom vykonania ďalších úkonov.

Okresný súd prípismi z 2. decembra 2004 a 8. februára 2005 opätovne vyzval sťažovateľku na vyčíslenie hodnoty predmetu konania v určenej lehote a 16. marca 2005 vydal pokyn na doručenie výzvy sťažovateľke, aby v určenej lehote uhradila súdny poplatok za podanie návrhu na začatie konania. Okresnému súdu bolo 17. marca 2005 doručené podanie právnej zástupkyne sťažovateľky - vyčíslenie hodnoty predmetu konania.

Uznesením č. k. 16 C 52/2004-28 z 26. apríla 2005 okresný súd zastavil predmetné konanie z dôvodu neuhradenia súdneho poplatku za podanie návrhu na začatie konania. Následne bola okresnému súdu 5. mája 2005 doručená úhrada súdneho poplatku za podanie návrhu na začatie konania. Okresný súd prípisom z 23. júna 2005 vyzval odporcu na vyjadrenie k žalobe sťažovateľky v určenej lehote.

Uznesením č. k. 16 C 52/2004-31 z 27. júla 2005 okresný súd zrušil uznesenie č. k. 16 C 52/2004-27 z 26. apríla 2005 z dôvodu úhrady súdneho poplatku za podanie návrhu. Následne prípisom zo 7. septembra 2005 vyzval Katastrálny úrad v K., Správu katastra K. na predloženie relevantných listín týkajúcich sa predmetu konania v určenej lehote. Vyjadrenia odporcu k žalobe sťažovateľky s prílohami boli doručené okresnému súdu 14. a 20. septembra 2005. Odpoveď Správy katastra K. s fotokópiami relevantných listín bola doručená 29. septembra 2005.

Okresný súd vydal následne 11. októbra 2005 pokyn na pripojenie súvisiacich dedičských spisov vedených pod sp. zn. D 538/75, D 1485/64, D 332/68 a D 407/72 a vypracovanie prehľadu relevantných skutočností z uvedených spisov v súvislosti s napadnutým konaním. Dňa 23. februára 2006 vydal okresný súd pokyn na vylúčenie spisu vedeného pod sp. zn. D 332/68 a 24. februára 2006 nariadil termín pojednávania na

13. marec 2006. Na pojednávaní 13. marca 2006 vykonal okresný súd dokazovanie vo veci výsluchom účastníkov konania a pojednávanie bolo uznesením odročené na neurčito za účelom predloženia návrhov na doplnenie dokazovania zo strany účastníkov konania v určenej lehote.

Okresnému súdu bolo 17. marca 2006 doručené podanie právnej zástupkyne sťažovateľky a 20. apríla 2006 podanie splnomocnenej zástupkyne odporcu - návrhy na predvolanie osôb z dôvodu ich vypočutia ako svedkov v danom konaní. Dňa 26. júla 2006 nariadil termín výsluchu sťažovateľky na 15. august 2006 v mieste jej trvalého bydliska z dôvodu jej veku a nepriaznivého zdravotného stavu (tie isté okolnosti boli aj dôvodom jej neprítomnosti na pojednávaní 13. marca 2006). Podľa zápisnice okresného súdu z 15. augusta 2006 sa v uvedený deň vykonal výsluch sťažovateľky v mieste jej trvalého bydliska.

Okresný súd nariadil 22. augusta 2006 termín pojednávania na 12. október 2006. Predsedovi okresného súdu bola 30. augusta 2006 doručená námietka zaujatosti vznesená sťažovateľkou voči zákonnej sudkyňi. Dňa 22. septembra 2006 vydal okresný súd pokyn na doručenie oznámenia o odročení termínu pojednávania na neurčito z dôvodu vznesenia námietky zaujatosti účastníkom konania.

V ďalšom období okresný súd vykonal 15. januára 2007 a 1. februára 2007 úkony týkajúce sa určenia okruhu dedičov po zosnulom odporcovi. Dňa 19. februára 2007 mu bola doručená odpoveď súdnej komisárky - notárky týkajúca sa okruhu dedičov po zosnulom odporcovi, pričom okresný súd nariadil 20. februára 2007 termín pojednávania na 12. apríl 2007. Predsedovi okresného súdu bola 5. marca 2007 doručená námietka zaujatosti sťažovateľky z 2. marca 2007 voči zákonnej sudkyňi. Pojednávanie 12. apríla 2007 bolo uznesením odročené na neurčito z dôvodu predloženia spisu krajskému súdu, ktorý uznesením č. k. 6 NcC 41/2007-84 z 11. júla 2007 nevyhlásil zákonnú sudkyňu z prejednávania a rozhodovania danej veci. Spis bol okresnému súdu vrátený 20. augusta 2007.

Okresný súd nariadil 20. augusta 2007 termín pojednávania na 25. október 2007. Na pojednávaní 25. októbra 2007 vykonal ďalšie dokazovanie a pojednávanie bolo uznesením odročené na neurčito za účelom vykonania výsluchu sťažovateľky v mieste jej trvalého bydliska. Termín výsluchu bol okresným súdom 29. októbra 2007 určený na 13. november 2007. Podľa zápisnice okresného súdu z 13. novembra 2007 sa v uvedený deň vykonal výsluch sťažovateľky v mieste jej trvalého bydliska.

Okresný súd nariadil 22. novembra 2007 termín pojednávania na 24. január 2008. Na pojednávaní 24. januára 2008 vykonal ďalšie dokazovanie vo veci výsluchom účastníkov konania a predvolaných svedkov a pojednávanie bolo uznesením odročené na 25. január 2008 za účelom vyhlásenia rozsudku. Na pojednávaní 25. januára 2008 okresný súd rozsudkom č. k. 16 C 52/2004-110 žalobu sťažovateľky zamietol a účastníkom konania nepriznal právo na náhradu trov konania. Zákonná sudkyňa požiadala 25. februára 2008 o predĺženie lehoty na vypracovanie rozsudku z dôvodu vysokej pracovnej zaneprázdnenosti. Predseda okresného súdu uvedenej žiadosti vyhovel 25. februára 2008.

Na základe uvedených skutočností možno konštatovať, že rýchllosť postupu okresného súdu v danej veci bola obmedzovaná viacerými procesnými podaniami sťažovateľky ako účastníčky konania, o ktorých bol povinný riadne rozhodnúť. Procesné podania sťažovateľky boli okresným súdom preskúmané a vybavované bez zbytočného odkladu, pričom postup okresného súdu v napadnutom konaní hodnotí ústavný súd ako plynulý. Pri posudzovaní napadnutého konania ústavný súd vzal do úvahy aj okolnosť, že okresný súd na pojednávaní 25. januára 2008 rozhodol v predmetnej veci rozsudkom č. k. 16 C 52/2004-110. Z uvedených dôvodov ústavný súd v postupe okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 16 C 52/2004 nezistil porušenie základného práva sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Po tom, ako ústavný súd dospel k záveru, že označené práva sťažovateľky neboli porušené, bolo už bez právneho dôvodu rozhodovať o jej ďalších návrhoch (primerané finančné zadost'učinenie, úhrada trov konania).

Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, toto rozhodnutie nadobúda právoplatnosť dňom jeho doručenia účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 10. apríla 2008